

BAJTÁRSI LEVÉL

1960. XIII. évf. 4. sz. levél.

23. oldal.

Utrecht, 1960. IV. 15.

FELTÁMADUNK!

A Golgothán át husvétig nagy dolgok történtek. Jézus Krisztusnak, a "koponyák hegyén" elhangzott utolsó szavára, a pogány római százados így kiáltott: "Bizony, ez az ember Isten fia vala!" És a harmadik napnak kora reggelén, a szent sírt felkereső, összetört szívű asszonyokhoz az angyal ezt a vigasztaló szöveget intézte: "Ne féljete, feltámadott, ... de menjete el, mondjátok meg a tanítványoknak... hogy elöttetek megyen Galileába; ott szolgáljátok őt, amint megmondotta néktek"...

Jézus sok mindent megjövendölt, megmondott! Így Nikodémusnak már az első találkozáskor azt is, hogy "ha valaki újjá nem születik, nem láthatja az Isten országát".

Nagypénteken minden hívő -gondolatban- a Jézussal hal meg, hogy husvétkor a szent sírnál állhasson, és a zendülő fő, meg a madárdal közepette higgyen a feltámadásban és a lélek hallhatatlanságában is.

A természet, a több hónapos téli álmom után, újult erővel ébred, és be kell látnunk mindenkor, hogy az élet lüktet és szép, mert hiszen a Mindenható alkotása.

Magyar feltámadásról, a bilincsektől való szabadulásról és szép országunknak visszaszerzéséről most, csakis a szabad országok emigrációjában beszélhetünk.

Itt kinn, a jól értelmezett és megerősödést nyújtó Biblián kívül még olyan könyvek is sokat érnek, melyeket a kommunista önkény immár 15 évvel ezelőtt máglyahalálra vetett.

Ha az otthoni nyomasztó önkényre gondolunk, akkor előttünk áll Herczeg Ferencnek "A fogyó hold" c. regénye.

Hazánkban -a történet szerint- akkor már 50 éve dúlt a török hódoltság átka, és egy magárból megfélemezett magyar fogoly ezt vágja oda egy török bégnek, aki magyar nőt vett feleségül: "Mindent vissza akarunk kapni, ami az apáinké volt! Mert a drinápolyi tevehajcsárok itt méltóságos földesurak és a brusszai borbélylegények bársony-kaftános főemberek lettek". És rámutat arra, hogy ha a török félhold egyszer fogyni kezd, akkor a magyarság teljes erővel fog küzdeni: a szabadságért!...

Ma politikai sakkhúzás, meg fegyverkezés folyik, és a szovjet állam Istent tagadó, elbizakodott, dőlyfős képviselőjével még szóba is állnak... Ez szinte hihetetlen! Hiszen a régmultban, a keresztény országok fejei személyesen sohasem keresték a mindent leigázni akaró szultánnak kegyét.

Valóban megvetették, szinte dúvadnak minősítették a pusztító és egyszer... összefogtak ellene! Abban az erős falat képező táborban olyanok voltak:

"akinek embere és asszonya a nyomorúságban is bizakodó és minden bajban jókedvű" (A fogyó hold).

Az ilyen ember hitben él és azon keresztül -szinte észrevétlenül is- hitet ad, mert erre mindenkor szükség van.

Valóban ujjá kell születniök azoknak, akik gyengék, megalkuvók, az elbizakodott ember jóindulatát keresők avagy egyre rémképeket látnak. Nagypéntek a magunkba szállás ideje, viszont husvétkor úgy erősdünk a hitben, hogy a szívvel végzett munkánkat a szenvedő hazának valóban ajánljuk fel! Az erős hittel végzett és összefogott munka életet, majd igazi feltámadást jelent!

ooooooo

Anonymus .

DAL A ZARÁNDOKUTON.

Nekem minden javamra van,
engem megőv az Isten karja,
Nekem nem árthat senki, semmi,
ha Ő nem akarja.

Lepereg rólam szenny és átok,
mit durva lelkek rám dobálnak,
panaszaim és könnyeim
áldássá válnak.

Ha éhezem, minden virág
előttem puha kenyérré lesz.
Aggodalmat az én szívem
soha nem érez.

Ha ködben állok s tétovázom,
kezébe ütöközöm.
Ezt suttogom ilyenkor halkán:
-Jó Uram, köszönöm.

De vaksötétben, hogyha fáradt
és szomorú vagyok,
hirtelen megvilágul körültem
a csillagok.

Nekem minden javamra van,
engem megvéd az Isten karja.
Nekem nem árthat soha senki,
ha Ő nem akarja.

ooooooo

Kisjókai Erzsébet.

AZ ISTENKERESŐ SZERECSENLYÁN KALANDJAI.
Részlet G.B. Shaw hasonló című regényéből.

...Ahogy a nagy útra kifordult, egy űszőreg, vándorló zsidóval találkozott, aki megszólította: Eljött-e Ő ?

Ő, aki jött-e el? -szólott a szerencsenylány.
Ő, aki megígérte eljövetelét -mondotta a zsidó.- Ő, aki azt mondta, várnom kell, amíg nem eljön. En pedig várom őt, észnélkül. Ha pedig nem jön mihamar, mindörökre későn lesz; mert az emberek semmit nem tanulnak, hanem, hogy egymást gyilkolnak egyre nagyobb számmal.

Ezt meg nem szünteti senki eljövendő -mondotta a szerencsenylány.

De Ő minden bizonnyal eljövendő a maga diéségében és ülni fog jobbán az Urnak- kiáltotta a zsidó. Megígérte, És jóra rendez mindeneket.

Ha maga mástól várja, hogy eljőjjön és elrendezze a dolgokat -mondotta a szerencsenylány- míg a világ várni fog. Erre a zsidó bánatos jajszavakat mormogott; kiköpött feléje és odébb kocogott.

A lány már torkig volt az öregekkel, így hát örvendett, hogy lerázhatta a nyakáról.

Tovább mendegélt, míg csak egy mellékutcán át árnyas marthoz ért; itt ötven, magafajta szercecsen talál, nyilvánvalóan teherhordókat, amint egy csoport fehér lady, és gentlemantól tiszteletteljes távolságban üldögéltek és élvezettel táplálkoztak. A ladyk bricseszt viseltek és tropusi sisakot, így hát megismerte, hogy kutatók voltak ők is, mint a férfiak. Eppen végeztek az évessel. Némelyikük szunyokált, mások jegyzőkönyvükbe írtak.

Miféle expedíció ez? -kérdezte a szerencsenylány a teherhordó főnökétől.

A Kiváncsiak Karavánjának nevezik -felelte az. Jóságos fehérek, vagy gonoszak? -kérdezte a lány. Gondtalanok és temerdek időt pazarolnak arra, hogy hiábavaló dolgokról fecsegsenek -válaszolta. -És kérdeznak, csak hogy kérdezenek valamit.

Hé: Te ottan! -kiáltotta egyik lady. -Eridj dolgodra; itt nem maradhatsz. Megvadítod az embereket.

Nem jobban, mint maga -mondotta a szerecsenlány.

Csitt, te lány -mondotta a lady. -Én ötven éves vagyok. És semleges nemű. Megszoktak. Hordd el magad hát.

Ne féljen; nem fehér emberek -mondotta a szerecsenlány tisztelleljesen. -Miért hívják magukat a Kiváncsiak Karavánjának? Mire Kiváncsiak? Istenre nem kiváncsiak? -

Szívből fakadó kacagás volt erre a válasz, még a szunyókáló is felrottentek és a tréfát nekik is el kell ismétlni.

Sok száz év telt el azóta, amióta a civilizált országokban utóljára kiváncsiskodtak efelől -szóltott egyik gentleman.

Valamikor a tizenötödik században, merném mondani -folytatta egy másik. -Shakespeare már szabályos istentelen;

Shakespeare nem általánosítható -mondotta a harmadik. -A nemzeti himnusz a tizennyolcadik század tartozéka. Benne elrendeljük Istennek, hogy a mi politikai szennyünket mosogassa:

A két Isten nem azonos -szóltott a második gentleman. -A közép-korban Istent úgy fogták fel, mint aki felettünk való és az orrukra kopantgat. A polgárság emelkedésével és azzal, hogy a feudális arisztokrácia kibujt a kötelezettségek alól, melyek kiváltságaik alapját képezték, új isten támadt, akinek a felsőbb osztály rendeleteit osztogat és az orrára koppantgat: zavarj meg ennek a politikáját, vagy hiúsítsd meg valamilyen trükkjüket és így tovább.

Igen -bólintott az első gentleman -és van egy harmadik isten, kispolgárok részére, akinek az a dolga, hogy ha a hét folyamán megtöltik a maguk kis tisztességtelenségeivel az Órangyal palatábláját, vasárnap önvérével mossa tisztára azt:

Ezek az istenek mindnyájan megállják a helyüket ma is -tette hozzá a harmadik gentleman. -Ha nem hiszi, próbáljon csak egy csinos második versszakot szerezni a nemzeti dalhoz, vagy próbálja meg kitorölni a Megváltás tanát a valláskönyvekből.

Ezekkel együtt már hat Istennel találkoztam, vagy hallottam rólok keresésem közben, de egyik sem az az Isten, akit kutatok -mondotta a szerecsenlány.

Istent keresel? -kérdezte az első gentleman. -Vajjon nem lett volna jobb, ha megelégedtél volna Mambu-Dzsambuval, vagy ahogy a törzsed istenit hívják? A mieinket sem fogod különbeknek találni.

Valóban, tarka, barka gyűjteményünk van Mambu-Dzsambukból -mondotta a harmadik gentleman, de egy sem akad közöttük, akit jószívvel ajánlhatnék neked.

Meglehet -szóltott a szerecsenlány -de okosabban tennék, ha jobban vigyáznának. A misszionáriusok arra tanítanak, hogy higgyünk a magunk isteneiben. Ha észrevesszük, hogy maguk nem hisznek bennük, és hogy ellenségeik, eljöhethetünk és megölhetjük magukat. Sok, sok millió vagyunk és éppen olyan jól tudunk lőni, mint maguk.

Van benne valami -mondotta a második gentleman. -Nincs jogunk olyasvalamire tanítani őket, amit magunk sem hiszünk. Ők halálos komolyan vehetik. Miért ne mondanók meg a szimpla igazságot, hogy e világot a Természetes Kiválogatódás teremtette, és hogy Isten egy mese?

Ez az erősebb megmaradásának doktrinájához vezethetné őket -vélte az első gentleman tétovázva -és nem bizonyos, hogy mi bizonyulnánk erősebbeknek a velük való mérkőzésben. Ez a lány remek példány. És még kellett szüntetnünk a szegény fehérek alkalmazását az expedíciónál: a benszülöttek erősebbek, tisztábbak és sokkal intelligensebbek.

Emellett pedig sokkal jobb modoruk van -mondotta egyik lady. Bizony -mondotta az első gentleman. -Magam részéről jobb szeretném, ha azt tanítanók, hogy Isten minket előnyben részesítene, ha nálán eszükbe ötlene, hogy kereszties háborút indítsanak az európai ateizmus ellen.

Ezeket még sem taníthatja meg az igazságra a világegyetem dolgában -mondotta a pápaszenes lady. -Amint tudjuk, ez nem egyéb, mint egy matematikai képlet. Mondja csak ennek a lánynak, hogy osszon el egy

számot négyzetgyöke minusz x-el, s meglátja, hogy halvány fogalma sem lesz róla, mit akar. Pedig a négyzetgyöke minusz x-el való osztás a világegyetem kulcsa:

Csontváz-kulcs - mondotta a második gentleman. - A négyzetgyöke minusz x lapos számárság, A Természetes Kiválasztódás...

Mi értelme van mindennek? - morogta egy mélabús gentleman. - Az egyet en, amit biztosan tudunk, hogy a nap egyre vesztí melegét és, hogy egyszer mindnyájan megfagyunk. Mi jelentősége van egyébnök ehhez viszonyítva?

Sebaj, Mr. Croker - szólott egy eleven ifju gentleman. - Mint az expedició főfizikusa abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy felelős-ségem teljes tudatában hozhatom tudomására: amennyiben elveti a kozmikus sugárzás kétségtelen tényét, ugyanannyi joggal feltételezheti azt is, hogy a nap egyre forróbb és forróbb lesz, és mi elevenen kerülünk majd a krematoriumba.

S ez mivel jobb, mint a másik? - kérdezte Mr. Croker. - Mindenképpen el kell pusztulnunk.

Nem feltétlenül - mondotta az első gentleman.

Igenis, feltétlenül - mondotta Mr. Croker gorombán. - A hőmérséklet határai, amelyekben bolli még eleven élet létezik, határozottak és kétségbevonhatatlanok. Ön nem élhet a megfagyott levegő hőfokán, sem a halottégető-kemence temperaturáján. Teljesen mindegy, hogy a kétféle hőmérséklet közül melyik borítja el a földet: nekünk végünk.

Bah - mondotta az első gentleman. - A testünk, egyetlen részünk, aminél árthatnak ezek a hőmérsékletok, néhány év alatt amugy is elpusztul, a legtöbbször jól szellőzött hálószobákban, és igen kellemes hőmérsékleten. De az a valami, ami az élő és halott test közötti különbséget teszi: van-e egy csipetnyi bizonyíték, a valószínűségnek egy sugaracska csupán, hogy az alkámi módon függene a hőmérséklettől? Minden bizonytal nem hús, nem is vér, sem csont, jóllehet az a különös tulajdonsága van, hogy testi szerveket épít magáak ezekben az alakokban. Testtelen! Ha megismerli, hogy valami módon elképződje, mint elektromagnetikus hullámot kell elképzelnie, mint a rezgés egy adagját, mint az éter örvénylését, ha van ugyan éter - az, mint valamit, ami, ha egyáltalában létezik, - és ki kételkedik létezésében, - egyszerűen, ami létezik a halott csillagok leghidegebbjén, vagy a nap legforróbb kráterében:

Emellett - szólott egyik lady - honnan tudja, hogy a nap forró?

S ezt Afrikában kérde - mondotta Mr. Croker gunyosan - érzem, hogy meleg: onnan tudom:

A borsot is forrónak érzi - vágott vissza felvillanyozva a lady - mégsem gyúl meg a gyufa tőle:

Egy jobb oldali hangot a zongora billentyűzetén magasabbnak érez, mint egy baloldali hangot, pedig mind a kettő ugyanazon a szinten van - szólott egy másik lady.

Azt is érzi, hogy a papagály színe rikoltó; pedig éppen olyan néma, mint a veréb - mondotta ismét egy másik lady.

Ne is feleljen ilyen zöltségekre - mondotta egy telintélyes gentleman. - Alacsonyabb színvonalon mozognak, mint az "itt a piros, hol a piros..." Én sebész vagyok, és számtalanszor megfigyelt tényeket tudok; tudom, hogy azoknak a véredényeknek az átmérője, amelyek az agyat vérről látják el, a nőknél sokkal szélesebb, mint az átlagos férfinnál. Az ebből eredő vérbőség egyidőben túlfeszíti, egyben pedig meg is zavarja a képzőerőt, ami aztán ugynevezett ilonozist, képzavart eredményez; a bors csipősege meleg érzetet kelt, egy szoprán síkoltása a magasság lépzetét és zaját a kakadú lángolása:

Az Ön stílusa csodálatosan irodalmi, Doktor - mondotta az első gentleman, - ám az én szempontomnak melléje beszél. Szerintem a nap hője lehet a bors égetés, vagy a láng, a hold hidege lehet a jég fagyossága, vagy a gazdag rokoné a szegény atyafival, mindketten épp annyira lakhatók, mint a föld:

A föld leghidegebb részeit nem lakják - mondotta Mr. Croker.

De a legforróbat igen - válaszolt az első gentleman. - És a leghidegebbeket is majd benépesítik, ha kellemesebb klíma alatt nem leszünk ilyen bővíben a helyek. Amellett az Antarktison igenis vannak császárpingvinok. Miért ne léteznének császár szalamanderek a napon? A mi méltóságos nagyanyáink, akik a kénkőves pokolban hittek, tudták, hogy a lélek, ahogy űk nevezték azt a dolgot, ami elhagyja a testet, amikor meghal, és ami az életet megkülönbözteti a haláltól, örökre élhet a lángok között.

Ebben a tekintetben sokkal tudományosabbak voltak, mint igen tisztelt barátom, Mr. Croker, itt lá:

Egy ember, aki a pokolban hisz, képes akármiben hinni, -szólt Mr. Croker -még a szerzett tulajdonságok átöröklésében is.

En azt hittem, Ön hisz a fejlődés tanában, Croker -szólt egy gentleman, aki az expedicio természettudósa volt.

Igenis, hiszek az evolúcióban -mondotta Mr. Croker hé valétalan bizony fundamentálistának vél engem?

Ha az evolúcióban hisz -mondotta a természettudós- hinnie kell, hogy minden tulajdonság kettős: szerzett és öröklött. De mindnyájunknak ma is vérünkben van az Bacon-herje. Az a mód, ahogy magafajta fickók új ideákat tesznek magukévá anélkül, hogy csak eszükbe is jutna, hogy a régieket kivessék, közveszélyessé tessék magukat. Maguk mindnyájan fundamentálisták a tudomány máza alatt. Ezért maguk a legostobább maradiak és reakciósok a politikában és a legbigottabb obstruálók magában a tudományban is. Ha arra kerül sor, hogy valami mozduljon, maguk mind egy véleményen vannak megakadályozni, kikorbácsolni, felakasztani, dinamittal szétvetni, összemorzsolni!

Mind egy véleményen? -kiáltott az első lady. -Volt rá eset, hogy férfiak egy véleményen legyenek?

Jelenleg mindnyájunknak közös szempontja van -szóltott márógunnyal egyik lady.

Micsoda szempont? -kérdezte az első lady.

Az ottan -mondotta a harapós hölgy, a szrecesenlányra mutatva.

Még mindig itt vagy? -kérdezte az első lady. -Mondottam, hogy erodj dolgozra. Hordiel magad.

A szrecesenlány nem felelt. Pontolgatva nézegette a ladyt és lassan lengette ujjai között a buzogányt. Aztán a matematikus ladyra nézett és azt mondotta: Höl nő?...

Mi hol nő? -kérdezte a matematikus lady.

A gyök, amiről beszélt -mondotta a szrecesenlány.

A fejedben -felelte a lady. -Az egy szám. Tudsz számolni, egytől felfelé?

Egy, kettő, három, négy, öt... Erre gondol? -kérdezte a szrecesenlány, az ujjával segítve magán.

Pontosan -mondotta a lady. -Most számoljál visszafelé:

Egy, egy-telen, kettő-talón, három-talan, négy-telen.

A tenyerüket csapdosták. Fényes! -kiáltott egyik. Newton mondotta a másik. Leibnitz -szólt a harmadik. Einstein -mondta a negyedik: és aztán együtt: Csodálatos, csodálatos!

Mindig mondtam -szóltott egyik lady, aki az expedició néprajztudósa volt -hogy a legközlebbi nagy civilizáció fekete civilizáció lesz. A fehér ember leszerpelt. Ezt ő maga is tudja és amilyen tempóban csak képes, öngyilkolja magát.

Miért meglepő egy ilyen csekélység? -kérdezte a szrecesenlány. - Hogy nem nőnek fel soha már, maguk fehér emberek, és hogy nem komolyodnak meg egyszer, mint mi feketeék tesszük? En is csodálatosoknak találtam az üveggyöngyöket, amikor először láttam, de aztán megszoktam. Ahányzser valamelyikük valami hülyeséget mond, kiáltoznak, hogy csodálatos, csodálatos. A legcsodálatosabb dolguk, amijük van: a fegyverük. Egészen biztos könnyebb lenne Istent feltalálniok, mint a fegyvereket. De maguk nem gondolnak arra, hogy Istent felkeressék. Semmi másra sem gondolnak, csak fegyverekre. Először arra használják azokat, hogy miniket rabszolgákká tegyenek. Aztán, mert még arra is lusták, hogy lőjjenek, kezünkbe adják a fegyvereket és kioltatnak, hogy lőjünk maguk helyett. Nemsokára arra is megtanítanak, hogyan kell gyártani a fegyvereket, mert arra is lusták. Kitalálták az italt, amelyik elfelejteti Istent az emberekkel, alaltatja a lelkiismeretüket és a gyilkosságot gyönyörűséggé teszi. Elárulják nekünk ezt az italt, olárlják a készítés módját, s egész idő alatt lopják a földünket és halálra éheztetnek és meggyűlöltetik magukat, a gyűlölni is jobban. Mi lesz ennek a vége? Őlni fogják egymást, gyorsan, gyorsan és akik megmaradnak, túlságódon kevesen lesznek, amikor a mi harcosaink megtöltöznek a maguk magikus italával és lőlik magukat a saját fegyvereikkel. Aztán majd a mi harcosaink is egymást fogják öldösni, mint maguk, ha csak Isten meg nem óvja őket.

Oh, ha tudnám, hól találhatom meg Őt: Egyikük sem segít keresnem? Egyikük sem hoderit reám?

Nem a mi fegyvereink mentették meg titeket az emberevő orosz-lántól és a toporzékoló elefánttól? -kérdezte egy indulatos gentleman, aki kezdte túlmélynek találni a beszélgetést.

Hogy emberevő rabszolghajcsárok kezébe adjanak és toporzékoló bans-okéba, mondotta a szerencsenlány. -Az oroszlan és az elefánt megosztotta velünk e földet. Ha megtaposták, vagy megették a testünket, a lelkiinket megkímélték. Ha jól laktak, nem kértek többet... De a maguk étvágyát semmi sem csillapíthatja. Maguk nemzedékeket dolgoztatnak halálra belőlünk, amíg csak mindnyájunknak százszor többje van, mint amit alkarmelyikünk meg lehet, vagy elkölthet; és mégis egyre többet és többet dolgoztatnak, egyre nehezebben és hosszasan és egyre kevesebb ételért és kevesebb ruháért. Maguk örökre morognak, hogy miért nincs elég pénzünk, hogy megvásároljuk, amiket árulnak; és azt azzal győgyitják, hogy egyre kevesebb pénzt adnak nekünk. Mindennek bizonyára az az oka, hogy hamis istenteket szolgálnak. Pogányok maguk és vadak! Sem azt nem tudják, hogy éljenek maguk, sem másokat nem engednek élni. Mikor megtalálom Istent, Ő majd megerősíti elmémet, hogy magukat elpusztítsam, és a népeimet megtanítsam, hogy ne rohanjon vesztébe ű is;

Lám -kiáltotta az első lady- megvadítja az emberket. Nem megmondtam? Végig hallgatták azt a kártó-ony locsogást. Nézzék a szemeket! Veszedelmesek. Magam ersztek golyót a lányba, ha egyik férfi sem akar:

És a megrottent lady ténylog kirántotta revolverét. De mielőtt kiszedhette volna a börtökből, a szerencsenlány ugrott; elfektette űt kedvenc buzogánylendületével és az erdőbe suhant. És a fekete teherhordók vidám elragadtatással néztek utána.

oooooooo

"ÜNNEPI CSOKOR" ÁPRILIS 4-RE.

Ünnepet ül az önkény április 4-én szeretett Hazánkban, az ugynevezett felszabadulást ünnepi. Hogy mi is méltóképpen vehessük ki részünket az ünneplésre kényszerített nemzetünk "ünnepi" hangulatából, engedjessék meg nekem, hogy mint szemtanu, e vérről moskolt emlékezés ünneplésére alapul szolgáló búzós szennytengerből, egy-két "Haladó" eseményt válogatás nélkül csokorba szedjek, és a Bajtársi Levélünkön keresztül azt a szabad világ asztalára tegyem. Lássák meg a szabad világ nemzetei, hogyan ünnepelteti a tozadó önkény -a demokrácia jegyében- szeretett Hazánk elrablását, nemzetünk elnyomását, javaiból kifosztását a felszabadítás álarcaiban.

A II. világháború végefelő, 1944 őszén sötét felhők borították el hazánkat. A megszállás alá került területen államgazgatási, közigazgatási, közbiztonsági, bírósági és egyéb hatósági szerveink megszüntetése után drága nemzetünk védtelenül lett kiszolgáltatva a beözönlött orosz erőkhöz és a közöttünk már előbb rejtőzködő, meghúzódó vandál, garázda istenteleneknek.

Ez utóbbiak, akik nem magyarok, csak Magyarországon laknak, kalauzolták és tanácsolták az oroszokat a fosztogatásokban és erőszakosságokban. Az általuk önkényesen hozott ugynevezett törvényekkel tömördek szenvedést zúdítottak nemzetünkre. Színét-javát kedvük szerint "népítőt" -tel vagy népbíróságok ítéleteivel kiirtották. Nagyanyainkat, édesanyainkat, feleségeinket, lánytestvéreinket és gyermekeinket -a lemeszárolt apák, férjek, testvérek utáni fájdalommal közölte, a vértön vonagló vagy már kihült tetemeik mellett- megbecstelenítették. Korszerű fegyverekkel rohantak a védtelenekre, és rabolták el tőlük emberi méltóságukat, szentséges női énjüket és egyben az ősi magyar nemzeti büszkeségüket: a becsületüket.

De beszéljenek a tények:

1./ Hajdúböszörményben, 1944. december elején egy törm. Bajtársunknak felesége és lánygyermek védelméért oltották ki nemes életét, és szeretett haladó teste mellett becsstelenítették meg. Oráit és egyéb ékszereit elrabolták.

2./ Ugyanabban a városban -pár nappal később- P. Szabó Márton pintérmester akkor hunyta le szemeit örökre, amikor a "felszabadított" a szobájába léptek; még ki sem hült tetemét az ágy alá dobták,

./.

és 84 éves feleségét, aki haldokló férje szemét fogta le, a férje halálos ágyán 4 orosz katona megbecstelentette. A talált pénzt, ékszereket elrabolták és 10-15 h. lit. bort a pincében a földre engedtek.

3./ Az említett városból -nem sokkal utóbb- egyik főtörm. Bajtársunkat lakásáról elhurcolták, s amikor napot mulva összeverten, meglinczoltan oda visszatért, feleségét és két éves kis fiát meggyilkolva, vérbefagyva találta s lakását teljesen kifosztották.

4./ Ugyanokak Hajdúbüszkerményben Kiss Gy. Rózsika orvostan-hallgatót több orosz katona megbecstelentette, aki aztán oltározásuk után injektívával megölte magát.

5./ Sárkeresztúr melletti községben, 1944. november végén, egy 2 gyermekes család-anyjával erőszakoskodott 2 orosz katona; az udvarról a szobába lépő férj látva azt, hogy az egyik orosz katona feleségén felszilk, hirtával az oroszot agyonütötte, mire a másik orosz elmonokult. Másnap az oroszok az egész családot elfogták; az asszonyt -csaladtagjai és szülei szemeláttára, kezzeit és lábait szétfoszítva- egy szalmaszoros katona (45-50 ember) megbecstelentette. Ezután az erőszakoskodástól vérző asszony és férje fejét pusztatással szétverték, mire a megrémült 3 és 4 éves lány-gyermokok futásnak eredtek, akiket géppisztolyokkal rostává lőttek.

6./ Az előbb említett időben egyik biharmegyei községben, egy ref. pap feleségét -4 gyermeke és férje jelenlétében, akiket az oroszok lényeztetettek arra, hogy nézzék végig az édesanyjukkal, illetve a feleséggel történt aljas csokoládat- becstelentette meg lo-15 orosz katona.

Azonos gonosztetteket vittek véghez a "felszabadító" Hazánk teljes megszállása, apr. 4. után is, de felesleges azolnak további részletezése, elegendők a felsoroltak a "felszabadítás" bizonyítására.

Észel 1.000 eszendeje, hogy becsülettől állja a vártát Nyugat védelmében is drága nemzetünk, s kapott érte jutalmul Trianont, Yaltát, valamint ezeken keresztül április 4-ét, emberi méltóságától és becsületétől való megfosztásának emlékére. Ünneplésre lényeztetik az istent tagadó önkény hősi nemzetünket, hogy velük is elhitesse Nyugat népe, miszerint e nemzet posványba süllyesztését felszabadításnak tartja. Ne hidd, hogy léleklben is ünneplnek odahaza, hisz már a régebbi multban, de utoljára 1956. októberében megmutatta nemzetünk, hogy nem tűri a gyalázatot és "fel kell, ha majd "oll" s kinyújtja kezét a szabadságért!

Nyugat népe! Állj mellénk! Ne alludozz az istentelencsköl, hanem csokledj még ma, mert holnap már késő lehet!

Magyar Csondőrök! Bajtársaim! Dobbanjon össze szívünk, forrjon össze lelünk az egyedüli magasztos cél érdekében: drága Hazánk és Nemzetünk felszabadítására! A szonvedések undorától fáradtan lehunyt szemét édesanyád, Nyugatnak fordulva nyitja fel és kőrben tekint rád; a gazoktól kivégoztetett apád sirlomasztja, meggyalázott hitvesed, gyermekeid, testvéreid és egy egész szonvedő Nemzet reboegi Feléd: jójjetek és szabadjtsatok meg bennünket a gonosztól!

Gyertek és ökölboszoritott kezekkel kiáltstok a tesped, megalluvásra törekvő szabad világ fülébe: Csokledjencet, mert enélkül sorsuk hasonló lesz Nemzetünk sorsához!

Bujdosó.

oooooooo

AZ ELKENDŐZOTT IGAZSÁG BOSSZUJA.

Magyar honunkban szálló ígővé vált: "Az eltagadott igazság előbb-utóbb megbosszolja magát!" Bármily körülmények között is született meg ez a mondás, napjainkban nagy a hordereje. Évtizedek óta itt áll előttünk a trianoni békeszerződés példaként, ahol csaful arculverték, kiforgatták, elkendőzték, elferdítették az igazságot. S e pillanattól kezdve megszűnt Europa, de nondahtjuk a világ békéje is. A trianoni békeszerződés után Europa pusztaporos hordó lett, mely a világ nagyjaitól sok időt elrabolt csak azért, hogy az óvenként égni kezdő gyujtó-zsinórjait lenyesegethessék. De ez sen tartott öröké, mert az igazság állandóan gyürkőzött a gszsággal, és felrobbant a hordó.

A trianoni békediktátum alkotói tisztában voltak azzal, hogy abban olvototték a II. világháború magvát, de az orvoslasra már nem

./.

nyílt lehetőségük, mert a háború alatt soraitba engedték a gazdaságra épült kommunizmust, mely a vég nélküli tárgyalások során vétő-jogával minden olyan törekvést megakadályozott, amely a világ valódi békés nyugalalmát eredményezte volna. A jelenlegi világpolitikai zűrzavar is a kommunizmus következménye. Megfélemlítő eszközként napról-napra az emberiség felett kell látgatni Demokles-kardjait az ellenségek világégést. Pedig alig ha él a földön olyan ember, aki a jelenlegi világpolitikai helyzetből békés, megrázkódtatás nélküli átmenetet remél az igazság alapuló és nyugalmas biztosító jövőbe.

Nincs igazság és nincs béke! S ennek felismerése olykor felelős államférfiakat is a jőzön meggyőződésük ellen sarkal. Ezt látjuk ma az India ellen indított vörös-kínai merényletből. A magyar forradalom ideje alatt Nehru talán még gondolni sem mert arra, hogy a forradalom igazságának általa történt elkenészése nagy szomszédja szimpátiáját, melegégya lehet egy saját hazája ellen indított merényletnek. "Az Isten nem siet, de nem is felejt!" Hangzik a közmondás. Még egészen 3 év sem kellett ahhoz, hogy Nehru előtt a magyar forradalom az igazság tükrében ragyogjon úgy, ahogyan azt felismerte már az első pillanatban csalmom az egész szabad világ és kiállt annak igazsága mellett.

A magyar forradalom jogosságát és igazságát felismerte a kommunista blokk is, de amint az a rablótól várható, tagadta ezt s a Kreml irányításával reakció uszításnak propagálta. Nehru talán a jó szomszédi viszony fenntarthatóságát igyekezett a forradalom igazsága "mollé" nyilatkozni, de ezzel tápot adott az ellene indított pekingi rabló-hadjáratnak. A nyilatkozata után Csu-En-Lai, Lenin és Stalin utmutatásból kiköszödt, hogy az a nem kommunista, aki a kommunizmus meggyőzést megtagadja az igazságot, fél a kommunizmustól. Aki fél, az gyáva. A gyáva feletti uralkodás pedig elvitathatatlan joga a kommunizmusnak. A Tibet elleni orvgyilkosság ideje alatt tanúsított magatartásával Nehru megerősítette a helyes kommunista követézetést, s erre fel egy alkalmas pillanatban a vörös-kínaiak megkészték India lassankénti felmorzsolását.

Azért említettem felmorzsolást, mert Nehru felkérésére Csu-En-Lai hajlandóan mutatkozott a vitás határügyek békés tanácskozás útjára rendezésére... de Peking már kettőt lépett előre és csak egyet léphet hátra. S kedvező pillanatban újból megismétli ezt, amíg Indiából egy talpalatnyi is marad.

A kommunista blokk azért röpködötti oly nagy előszeretettel békegalambjait, hogy békében lépegethessen előre. De hiába kiáltjuk ezt a szabad világba, nem hiszik el nekünk, hátátlan magyaroknak.

Nekünk-magyaroknak sajtótt a szívünk, amikor Korea, Laosz, Gambodzsa, Vietnam, Tibet és a többi volünk apró nemzetek vívtak az élet-halál harcukat a kommunistákkal, s ma még jobban fáj, amikor Indiát látjuk a soron, mert annak szabadság-apostolát: Gandhit látjuk lellezemoink előtt könnyező és vérző szívvel.

Mi, akik Kelet és Nyugat között éltük hosszú századokon át nemzeti életünket, elsőnyedve szemléljük a kettécszött világot; egyik felén a legyilkolt milliók vérből feltörő bosszú-lángot, mely az egész világ felporzolására készül, s a másik felén az önző kereskedelmi szellemet, mely az összeharásult vagyonával menedülni szeretne. Igazságszeretot, becsület, nemis jellem sem itt, sem ott: Ugy érezzük magunkat, mintha már is egy idegen égitesten vonszolnánk nyomorult testünket. Hiába nyaldossa a még szabad világot a sok elkent igazságnak bosszúja, nem akarják felismerni a végveszélyt! Pedig az igazságban az az igazság, hogy senki kedvéért nem ilt új arcot és csalmhatatlan, mint maga Krisztus volt, aki megszabta annak a határait.

oooooooo

BESZÁMOLÓ A CSENDŐRNAPRÓL.

Ez évben is emlékeztünk a mi napunkról, február 14-ről szerente a szabad világban. De míg Európában kis csoportokban, lakásokban vagy egyenként idéztük a régi szép emlékeket nyilvánosság nélkül, tengerentúli Bajtársaink által rendezott nyilvános emlékezéseken fokozódóan több és több barátunk, magyar testvérünk vett részt. Bizonyította ez annak, hogy a magyar csendőr egyesén úton való járásaitartó és önzetlen munkája, tötretlen magyar szellemisége megtermi jó gyümölcsöt a

./.

hontalanságban is.

Az emlékezések jórészt febr. 13-án és 14-én történtek, azokat megelőzően vagy utána Istentiszteletken is résztvettünk.

Az alábbiakban közöljük: az eddig ide beérkezett beszámolókat:

Australiában a dél-austráliai Bajtársak 14-en jöttek össze Adelaideben egyik bajtárs otthonában. Megemlékeztek a hazajutórt életüket áldozó hős csendőr-bajtársairól és a még ma is szenvedőkről, majd felelevenítették a múlt egyre távolabb tűnő emlékeit, s kellemesen együtt töltött délután emlékével távoztak.

Calgaryban egyik Bajtársunk lakásán volt ünnepi ebéd, amelyen 32 fő vett részt. A megnyitó beszédet K. L. ottani csop. vez. bajtárs tartotta, majd R. I. bajtársunk a "Hazám" c. Költeményt szavalta igazi átérzéssel, s aztán egy másik bajtárs nagyhatású emlékbeszédet mondott. Hosszabb ideig maradtak együtt a megjelentek, emlékeket idézve a régi szép múltunkból.

Montrealban ugyancsak díszebéd keretében tartották a cső. napot, amelyen 31 fő vett részt. D. B. bajtársunk ismertette napunk jelentőségét, ami után a cső. feleségek által készített ízletes ebédet fogyasztották el, s igaz bajtársi hangulatba az esti órákig elbeszélgettek.

Torontóban a rom. kat. egyházközség két nagy termében tartották meg a cső. napot. A szőpen feldíszített termeket zsúfolásig megtöltötte a kb. 400 főnyi közönség. A himnusz előkelőségével kezdődött az ünnepség, ezután a csop. vezető meleg szavakkal üdvözölte a megjelenteket s kihangsúlyozta, hogy úgy ez a mai este, mint minden más magyar összejövetel is nemcsak szórakozási alkalom, hanem bizonysgtétel is. Bizonysgtétel arról, hogy bár 15 emigrációs esztendő szállott el felettünk, de mi változatlanul megmaradtunk magyarnak s magyarságunkhoz a jövőben is ragaszkodunk.

Az ünnepi beszédet Mosonyi Ferenc csop. vez. helyettes tartotta. Röviden megemlékezett a csőseg felállításának szükségességéről, a két világháború alatti szerepléséről, majd emlékeztetett a gyászos Trianon-i béke közeledő 40. évfordulójára. Beszédét azzal a szilárd meggyőződéssel zárta, hogy az istentelenség és az erkölcszetelenség fellett győzni fog a Hit és a Magyar Szent Korona eszméje újra a régi dicsőségben fog ragyogni. A beszéd közben egy perces néma felállással emlékeztek a hősi és martír halált halt Bajtársairól.

A műsor szórakoztató részében Korodiny Ferenc magyar nőta éneklésével, Mácsay Emmi pedig szép, átérzett szavalaival arattak nagy sikert. A közönség szeretettel és tetszéssel nézte végig az "Árpád vezér" cserkész csapat kisebb tánc-csoport-jának a táncbemutatóját, végül pedig szívből jövő kacagással jutalmazta Finta Imre bajtársunk humoros felolvasását.

A másik a csop. vezető zárószavaival ért véget, aki hálás köszönetét fejezte ki a megjelenteknek azért, hogy ilyen nem remélt nagy számban vettek részt a mai ünnepségen. "Ürülünk, hogy minden évben több és több azoknak a száma, akik átlátnak azon rágalmából és hazugságából szőtt hálón, melyet ellenségeink már másfél évtizede fonnak a csendőr név körül." Az emigrációs kötelességeinkkel kapcsolatban kifejtette, hogy a Haza most nem kívánja tőlünk ugyan azt, hogy fogyerrel a kézben szolgáljuk, de azt megkívánja, hogy megmaradjunk idekint is magyarnak, s mindent elkövessünk, hogy az emigrációban felserdülő ifjúságunk is ilyen maradjon.

Ezután felsorolta, hogy éppen a Haza parancsának engedelmességedve, az elmúlt év folyamán is milyen mérvű támogatásban részesítették úgy az európai magyar iskolákat, mint a torontói magyar cserkész csapatokat. Majd beszédét következőkkel fejezte be:

"Ne vegyük kérom dicsővének, hogy mindezeket elmondottam, de miniket az elmúlt évek folyamán annyi rágalom éri, hogy azok részére, akik még mindig kételkednek, vagy nem látnak tisztán, szükségesnek tartottam bemutatni azt a szellemet, melyben ez a szokat ócsárolt Postület tagjai működnek."

Ezután megkezdődött a tánc, s a közönség a legjobb hangulatba szórakozott a záróráig. Gazdag büffet is állott rendelkezésre.

Műlön dicséret és köszönet illeti meg a csendőrszervezőket, akik a buffet gazdagabbá tételéhez igen sok mutatós és ízletes sütemények adományozásával járultak hozzá.

"Ezzel az ünnepséggel a 15. emigrációs cső. napon is biznységet adtuk Hozánk és Testületünk iránt való hűségünknek, s a cső. barátok évről-évre növekedő száma pedig azt bizonyítja, hogy felvilágosított munkánk nem volt hiábavaló."

Clevelandban a "Magyar Csendőrök Családi Közössége" az ott és környéken élő tagjai s barátai részvételével március 5-én tartotta meg a hagyományos csendőr-napot, a Testület alapításának 79. évfordulóját. Havas, hideg téli este volt. A fő utvonalak keresztpályákhoz hasonlítottak. A mellék-utcákba a szótlanul nagy hó miatt nem lehetett gépkocsikkal behajtani. A meghívottak mégis szépen összegyűltek, teljesen megtöltötték a termet, hogy a hagyományokat felelevenítve átérzeék a csendőrségi szolgálat nehézségeit, melyet sárban vagy esőben, nyári melegben, téli éjszakában, az ősi magyar föld változatos terepein hívatásszerűen teljesítettek.

Az érkezőket a Kálvin-terem izlésesen terített és székfűkkel díszített asztalai fogadták. A megjelentek barátok és bajtársak után jutottak. A távolabbi vidékekről, Pittsburghból, Chicagóból és Canadából érkezettek csakhamar elvgyűltek az asztalok között, és a meghitt, baráti beszélgetésekből sugárzott a közös sorban töltött idő szeretetének melege. A rendezőbizottság Műlönbséget az időz folyása szinte már elmosta, és megtalálta ember az embert, mert hisz mindnyájan jó magyarok.

csakhamar megkezdődött a változatos műsor. A Hírszó egy elmondása után a koronás közép címerrel és a chica oi bajtársak lakostollas festményével díszített színpadról Ny. I., a Közösség új elnöke, üdvözölte a megjelenteket. Majd dr. B. I. tartotta meg ünnepi megemlékezését. Szívhez szóló beszéde teljesen lekötötte a jelenlévőket.

Az emigrációban élő kiváló író, Fűry Lajos szolgáltatta az est fűnypontját azzal a magasszárnyalású felolvasásával, melyet az általa összeállításra kerülő csendőr vonatkozású könyv részére írt. Szentendrey Hanna magyar-ruhás ragyogó tánc, valamint Mócsy István zongoraművész játéka gyönyörködtették a jelenlévőket, majd a Hímszó elnöklésével az ünnepély befejeződött. A műsorszámokat N. I. és P. P. bajtársak felváltva konforálták, nagy hozzájárulással.

A vacsorát kedves magyar lányok tállalták fel, melynek zamatos és kiadós fogásait meleg asszonykezek készítették N. J. bajtársunk feleségének irányításával.

A vendégcsereg egy meleg, bajtársi szeretettel áthatott kellemes este emlékeit vitte szét magával rohanó amerikai életébe, hogy néha-néha a mult emlékezve, felidézhesse a hazai jogrendet és közbiztonságot jelentő kalmastollas csendőrséget.

New-Brunswickban az ez évi 79. csendőrnapot 85 személy jelenlétben tartották meg, New-Jersey államban.

A bajtársi közös ebéd során a Testület megalapításának emlékeztetőre Zalántay János tartott beszédet.

Később Vasváry Zoltán, a "Kard és Kereszt" mozgalom amerikai szervezetének fűtitkára, emlékeztet szűlásra. Előadásában leplezetlen tárgyilagossággal vázolta azt a bomlasztó államunkat, amelyet itt üznél minden ellen, ami magyar és keresztényi.

Est követően Keretes János bajtárs adta elő a csendőrségi szolgálat sajátos, kiemelkedő eseményeit közvetlen és lérszetlen szavakkal. Általános tetszés és kiadós taps jutalmazta előadását.

Délután 5 óráig voltak együtt a Bajtársak, kedves hangulatban, családtagjaikkal együtt.

Köszönet a rendezőknek: Horváth Sándor és Földes Domokos bajtársainak.

oooooooo

HA ELSZÓLJA MAGÁT A TETTES. (folytatás)

A szakpl. az Úrszék-vál a ház körül tájékozódott, miközben az Úrszék jelentette mi, hogyan történt, hől ütött ki a tűz stb. Csupa szakkérdés, szakszerű felelet. ./.

A szakpk. a tájékoztatás alapján megállapította, hogy a nyomozás során semmi nem maradt felderítetlen, és a nyomozást végző járőr a legaprólékosabban állapította meg mindent. A tűz a kémény közvetlen közelében keletkezett, és ahogy a külső levegővel érintkezett, jóformán percekkel belül égett az egész tetőzet, amit elősegített a tökéletesen száraz, pár éves zsuffedél és az akkor uralkodó erős szél.

A szakpk. a leégett ház tetőzetére akart felmenni, a kéményt tüzetesen megtekinteni. Ehhez létrára lett volna szükség.

-A házban van létra, onnét lehet felmenni a tetőre -szólt közbe a még mindig falatozó gazda.

A konyhán az asszony főzött, a járőr fővő füstölthés szagát érezte.

-Adj' Isten, -köszönt rá az alhadnagy. - No mit főz asszony? -

-Egy kis babot, meg füstölt húst. -

-Hát ez nem égett el? -

-Nem, mert ezt Baghyéktól hoztam. - (Ot házzal arrébb a károsult háztól, az állandó szél-irányból hlesve).

A kémény tüzetes megvizsgálása során a szakpk. némi gyanus füstölődést fedezett fel a kémény áma alján, ahol a tűz kiütési fészke volt a károsult és szemtanúk által is megjönlve.

A helyszínelés után -a károsultól eltávozva- Baghyékat keresték fel.

Ott a szakpk. rövidesen megállapította, hogy a füstölt húsban kívül babot, lisztet és más aprólékos holmit is vittek a károsultak pár nappal előbb hozzájuk. Baghyék háza palával volt fedve, a két évvel ezelőtt történt tüzeset után.

A kikérdezés és nyomozás most már gyors ütemben folyt le. A károsultból hamarosan gyanúsított lett, miután beismerő, hogy a ház kigyulladását kissé elősegítette belülről, a kémény mellől. A kérdéses holmit egy héttel előbb helyezte biztonságba.

És amikor azt kérdezte a járőr, mi volt az indító ok? A felelet rá egyszerű és őszinte volt.

-En is palatet és házat akartam, de pénzem nem volt arra. A biztosítást is azért emeltem fel, hogy abból fel tudjam építeni. Nem is tudom, miért fáj az államnak, ha a szegény embernek szebb, jobb háza lesz, azzal csak gazdagabb az ország. Hiszen nem a maguk és nem közpénzből megy, a biztosítónak meg ugyis eleget fizettünk már.

Ezen eset után a pótnyomozasok tömege indult meg, a legtöbb esetben eredményesen.

A különösebb éjjeli-őrszolgálat nélkül a tüzesetek B. községben véglegesen megszűntek.

A nyomozáshoz az igen clapós szaktudáson kívül, szerenese, éles szem is szükséges, nem is szólva a nagy elképzelő tehetségről, a helyes következtetéséről, amit logikának neveznek. Igón fontos az is, hogy a kikérdezésnél a puhatózó kérdések milyen formában lesznek a kikérdezendőhöz intézve. Mindezekhez a rátermettség felül a nagy gyakorlat és leleményesség is nélkülözhetetlenek.

KÖZLEMÉNYEK, HIREK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK

CSENDŐR BAJTÁRSÁK!
Április havában lesz leésettendője, hogy az emigrációban 1947.-óta alakult kisebb, nagyobb csendőrs csoportoknak vezetésem alatt egy szervezetbe, MKCSBK-be, való összefogása megkezdődött és ugyanazon év augusztus havában befejezést nyert.

Az idők folyamán a vezetéssel járó fáradsalmak egyre nagyobb súllyal nehezednek vállaimra, úgy hogy nem érzem magamban az erőt, hogy az elért magas korban a nehéz feladatoknak továbbra is teljes mértékben meg tudjak felelni.

Ezért kénytelen vagyok a MKCSBK további vezetéséről lemondani és a vezetést vitéz KIRÁLY GYULA ezredes urnak átadni, mint aki a rangban következő közbeeső Bajtársak lemondása után a vezetés átvételét vállalja.

Ezúton köszönettel nyugtázzuk az Ön hozzájárulását a DL-re. közp. segélyalapra.

lalja, a MKCSBK közigazgatási vezetői tisztséget immár 3 éve közmegelő-
gedéssel viseli, s valamennyi Bajtársunk osztatlan bizalmát bírja.
Kérlek Benneteket, támogassátok őt munkájában olyan megértéssel és jó-
akarattal, amilyen szeretettel, önzetlenséggel és aldozatköszséggel ezt
a feladatot - igen nehéz életkörülményei mellett is - a Közösség érdeké-
ben vállalta.

Nem búcsuzom Tőletek, mert - mint a MKCSBK tagja - erőmhöz és tehetségem-
hez mérten továbbra is Veletek együtt dolgozom Testületünk jövőjéért.
Ezalkalommal a MKCSBK nevében melegen köszönetemet fejezem ki mindazok-
nak a Bajtársainknak, akik eddig nehéz munkában lelkesen támogattak.

1960. március hó 21-én.

FOLKUSHAZY LAJOS s.r.
altbgy.

Németországi Bajtársaink figyelmét felhívjuk a "Bundesgesetzblatt Teil
I. Nr. 9. Inhalt: Fremdrenten und Ausländerrenten-Neuregulungsgesetz"-re!
Ez a törvény még minden illetékes német hatóságnál, ahol az bete-
minthető. Vonatkoztatható esendőkölre is, akik 1939. szept. 1-én tényleges
szolgálatot teljesítettek, vagy más közszolgálatban állottak, és az ilye-
nek övegyeire is. A jogosultak érvényesítsék a törvény által biztosít-
ott igényüket.

Örömmel hozzuk nyilvánosságra, hogy Árpád v. Kőrmeny, bajtársunk fia,
husvét-ór tartja esküvőjét: Marianne v. Kőrmeny, geborene Gutt-al Né-
metországban.

Minden jót kívánunk az új párnak, legyen boldogságuk tartós, soha ne
lássanak szükségét, éljenek egyetértésben és megelégedésben. Az öröm-
szállót is szeretettel üdvözljük.

Az Istenkereső Szerecsenlány Kalendjai c. részletet a Pásztorúrn, erdélyi
irodalmi és művészeti folyóirat, 1941. januárjában kiadott 1. számá-
ból vettük.

E.L. Hamilton. A Trianoni gyászév keretén belül 1960. február 14-én
ott elhangzott emlékbeszéd részletét köszönettel közhoztuk. Ezen
számunkban -hely hiánya miatt- annak fontosabb részleteit lehozni nem
tudtuk, de a következő B.L.-ben nyilvánosságra adjuk azokat.

Isten bőséges áldásával kísért jó husvét-i ünnepeket kívánunk Bajtár-
sainknak és olvasóinknak. Az Ur erősítse meg ezalkalommal is azon rem-
ényhódásinket, hogy még mi is visszatérünk Hazánkba!

H A N D S C H R I F T - K É Z I R A T. ADRESS-CIM: B.J. Szerkesztőség.
UTRECHT. Nansenlaan 29. Nederland-Europe.

Druckwerk!
Printed Matter!
Periodique!
Druckwerk!

Heer
Mr. Dr. Béla R e k t o r
Msr. 376. Eddy Rd.
Herrn. Cleveland, 8. Ohio.

U.S.A.

